

Malmenats

Cia Mariantònia Oliver (Mallorca)

Malmenar: v. tr. [LC] Espatllar, crebantar, (alguna persona o alguna cosa) fent-la anar de qualsevol manera, manejant-la sense cap mirament, etc. Diccionari de la Llengua Catalana DIEC2

Malmenats: el projecte artístic

Punt de partida

'Nuestro presente se balancea entre el estancamiento y el accidente, la normalidad y la excepcionalidad. Es un presente sin narración ni dirección, amenazado siempre de por la idea inminente de ruptura, de catástrofe, de interrupción. Esto vale para lo micro y para lo macro, para una historia de pareja, para un contrato laboral o para la seguridad nuclear de un país desarrollado. Siempre estamos a punto de romper, a punto de ser rotos, sosteniendo un presente que no sabemos exactamente cómo funciona ni si realmente lo hace.'
Marina Garcés

Tots els participants en el procés de creació d'aquesta peça teníem ganes d'abordar un projecte de forma diferent. Potser des de la consciència d'aquest present inquietant que estem vivint i que no sabem ni com funciona ni cap a on va.

Durant les primeres trobades i setmanes de treball vam utilitzar la Pràctica de Moviment Continuat (Continuous Movement Practice) com a detonant i font d'inspiració. Aquesta pràctica combina el moviment lliure amb l'escriptura automàtica. És una feina que dona accés a tot allò que forma part de l'inconscient i que afavoreix el sorgiment espontani de materials diversos i personals, sense necessitat d'establir prèviament temàtiques ni procediments específics. Els participants simplement es comprometen a 'fer': fer de manera contínua, sense aturar-se, ni jutjar-se ni censurar-se; tant en el moviment com en l'escriptura.

Durant les sessions, també vam donar entrada a d'altres possibilitats: explorar la veu (parlar, cantar) i utilitzar accions físiques quotidianes. Aquest entrenament ens ha permès anar teixint un llenguatge i una experiència en comú.

Recerca coreogràfica

Diu el filòsof nord-americà Alva Noë que la coreografia, de la mateixa manera que la filosofia i l'art, és una Pràctica Organitzacional (Organizational Practice). El que fem a través d'aquestes disciplines és investigar-nos a nosaltres mateixos, qüestionar i posar de manifest les maneres (inexplicables, inconscients, hostils, arbitràries...) en què estem organitzats com a éssers humans, i confrontar-nos amb el fet que no som els autors d'aquesta organització. D'altra banda també senyala que és precisament el fet d'estar organitzats el que ens permet ser espontanis.

En una segona etapa del procés de creació ens hem centrat a explorar de manera intuïtiva determinats aspectes que havien aparegut durant les sessions de Moviment Continuat. Qüestions relacionades amb l'estat físic i la qualitat del moviment. Materials que s'han fet presents i han començat a prendre cos a través d'aquesta pràctica.

Fisicalitat: 'malmenar'

Així, vam decidir dedicar temps a investigar una qualitat física que apareixia de manera recurrent a les sessions de treball i que tenia les relacions entre els intèrprets. Algú va afirmar que d'allò que sortia de nosaltres se'n podia dir 'malmenar'. Un altre va manifestar que no tenia clar el significat de la paraula. Es va generar un debat al voltant d'aquest verb/acció. Malmenar és el mateix que maltractar? És possible malmenar de manera carinyosa? Malmenar és fer malbé de manera intencionada? Ens podem malmenar a nosaltres mateixos? I els uns als altres, al mateix temps? És una qualitat necessàriament violenta o pot ser també delicada? Què vol dir en el nostre cos ser malmenat, què ens passa quan som malmenats?

Una altra de les qualitats físiques que ens han interessat durant tot el procés, i que està relacionada amb l'anterior, és la que resulta del desencaix. Desencaixar parts del cos propi o d'un altre: treure-les del seu lloc, portar-les a prop del límit, crear desequilibris. Tensar i abandonar, deixant que el cos trobi el moviment per respondre a aquests reptes. Com ens en podem sortir quan se'ns força a situacions incòmodes, inestables, fins i tot agressives? És el desencaix una manera de malmenar?

Finalment, a què treu cap això de malmenar? Per què sorgeix? Ens adonem que, encara que se'n poden fer lectures diverses, hi ha una evidència compartida: ens sentim malmenats. Aquesta sensació es manifesta en les nostres vides, com a individus, com a integrants d'una societat colpida per i instal·lada en la crisi, com a parts d'un sistema que sembla organitzat precisament per a això, per malmenar. Ens sentim abocats a la deriva, a l'anar i venir d'una banda a l'altra on la font de moviment sempre es manifesta de manera aspra, bruta i sense gaire miraments.

Què se suposa que hem de fer nosaltres? Cap a on hem de tirar? On ens porta el moviment? Quin paper juga la resistència a l'hora de canviar el sentit del moviment?

El moviment de cossos no-oficials

La trajectòria més recent de la Cia. Mariantònia Oliver reflecteix un interès per cercar el moviment en cossos 'no-oficials', és a dir, cossos que no són els habituals i predominants en el món de la dansa. On resideix la veritat en termes de moviment en aquests cossos? Quan anulem els codis més reconeguts, on ens podem sustentar per mostrar-nos davant del públic i

oferir un material veritable? En definitiva, què podem trobar i reconèixer com a comú en cossos diferents i heterogenis i que convidi al pensament de la mirada externa?

La intenció de la peça és mostrar la fisicalitat del moviment de forma neta, desprovista de qualsevol cosa supèrflua, i fins i tot amb certa cruessa. Els intèrprets són 1 dona i 3 homes amb físics, edats, presències i trajectòries vitals i professionals ben diferents i diverses. Tenim el cos que tenim, l'edat que tenim, el bagatge que tenim. És amb això que ens plantem davant del públic. Aquest és l'objectiu de la proposta i el risc que prenem.

L'espai sonor, el disseny de llums, el vestuari i el concepte d'espai escènic estan al servei d'aquesta línia tan fràgil que permet a l'intèrpret entrar, sortir i mantenir-se a la zona limítrof del que se suposa que respon a l'expectativa oficial d'allò que forma part de la peça i el que no.

CV Participants: els 4 Intèrprets

JAUME MANRESA QUETGLAS (LLUCMAJOR, MALLORCA, 1976)

Membre de la banda de pop Antònia Font des del 1998 fins a finals de 2013. S'ha format en interpretació, dansa i moviment amb professionals com Eric de Bont, Philippe Peychaud, Tomeu Vergés, Mariantònia Oliver o Philippe Gaulier (París). Com a compositor és autor de les músiques *de nOu*, dirigit per Mariantònia Oliver, *Subtalk*, dirigit per Catalina Carrasco, *Gabriela* i *Projecte Riera*, dirigides per Lluqui Herrero i Margalida Grimalt, *La vida difícil* dirigida per Carles Pujol o *Les Aventures d'en Tres i Mig*, dirigida per Frederic Roda, entre d'altres. Com a músic ha format part de l'orquestra Acapulco All Stars acompanyant a Jaume Sisa i de Surfistes en càmera lenta acompanyant a Joan Miquel Oliver. També ha participat a diferents muntatges teatrals com a actor. Treballa amb Mariantònia Oliver com a intèrpret, músic i ajudant en direcció.

PEDRO MAS ROA (PALMA, 1971)

És Llicenciat en Art Dramàtic per l'Institut de Teatre de Barcelona al 2001, interessat en el teatre visual va participar al Seminari de Titella Bunraku amb Hoichi Okamoto a l'École Internationale de la Marionnette a Charleville-Mézières. França al 2005 i diversos cursos de reciclatge professional (Andrés Corchero, Joan C. Bellviure, Konrad Zschiedrich, Mariantònia Oliver). La seva experiència professional en teatre, comprén entre d'altres, obres com MORT DE DAMA de Llorenç Villalonga. Direcció de Rafel Duran. TNC i Teatre Principal de Palma. **Premi Escènica al millor espectacle de teatre Illes Balears 2010**, PROVA de David Auburn. Direcció d'Emilià Carilla. TIC Teatre Produccions, AMFITRIÓ 38 de Jean Giraudoux. Direcció d'Emilià Carilla. EIX49 i aKadèmia Teatre, ADIÓS NONINO Cia A Cel Obert. **Premi a la millor proposta innovadora a la Fira de Titelles de Lleida 2002. Europuppet Prix al Festival Decouvertes Images et Marionnettes de Tournai 2002, Bèlgica, LOS LUNNIS. Teatre Capitol de Barcelona, LÚNIA de Marta Barceló. Cia En Blanc, PETIT BALL d'Andrea Cruz. Cia AU MENTS. Premi Escènica al millor espectacle de dansa Illes Balears 2010 i LA CASA EN OBRES de Blai Bonet. Direcció de Pep Tosar. Guanyadora del Projecte Alcover 1998. Premi de la crítica teatral de Barcelona 1998. En l'àmbit televisiu ha treballat a les sèries VALTERRA, MOSSÈN CAPELLA i EL MÓN D'EN GUAÍ d'IB3 i PORCA MISÈRIA per a TV3.**

JOSÉ M (PEPÓN) PRADES ROBLES (BARCELONA, 1962)

Llicenciat en Ciències Econòmiques, ha treballat com a redactor i director creatiu per a agències de publicitat. Ha estudiat interpretació, dansa i tècniques de moviment i improvisació amb nombrosos professors. Ha col·laborat en la creació, direcció i/o interpretació de peces de petit / mitjà format amb Mercè Boronat, Pere Jané, Mariantònia Oliver i Ona Mestre. Amb el grup de teatre Seregumil crea la peça 'Encarnació Involuntària', a partir de contes de Clarice Lispector. Participa com a intèrpret en l'espectacle 'Brossa a la porta', del col·lectiu La Porta, basat en coreografies inèdites de Joan Brossa. Com a docent, imparteix des de 2010 el taller 'Cos, Creativitat, Moviment' al 1er de Grau de BAU, Centre Universitari de Disseny de Barcelona (Universitat de Vic). Col·labora des de 2011 conduint workshops amb la Universitat Estiva di Danzamentoterapia (Sardenya). També ha donat workshops a la Facultat Blanquerna de Publicitat i RRPP (Universitat Ramon Llull), a l'Escola Superior de Disseny i Enginyeria Elisava (Universitat Pompeu Fabra), a la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona, la Facultat de Veterinària de la Universitat Autònoma de Barcelona i a la Facultat de Filosofia de la Universitat Alpen Adria (Klagenfurt, Àustria).

MARIA ANTÒNIA OLIVER RIBAS (SAO PAULO, 1959)

Mariantònia Oliver, mallorquina nascuda a Brasil, després d'estudiar teatre a Mallorca es trasllada a Barcelona on es llicencia en Dansa Contemporània al Institut del Teatre. Molt aviat inicia el recorregut en la creació amb Maria Muñoz amb qui formaren el grup La Dux, i es mogueren plegades durant 3 anys amb els seus col·laboradors.

Ha estudiat amb nombrosos professors al llarg de la seva vida, seguint mantenint un constant reciclatge.

L'any 89 crea la Companyia Mariantònia Oliver amb l'espectacle OCHO, el qual és premiat per la Biennal Joves Creadors de la Mediterrània i Joves Creadors de Catalunya. Segueix la trajectòria amb altres espectacles i peces curtes amb les quals actua per Anglaterra, França, Holanda, Itàlia, Veneçuela i Espanya.

Va ser convidada com a coreògrafa al American D. Festival i ha participat com intèrpret a l'espectacle La Plaque Tournate de Mark Tompkins i a Natural Piety de Tomàs Aragay.

L'any 2000 torna a Mallorca i crea el 1r espectacle dedicat als infants i a un públic poc familiaritzat amb la dansa contemporània, BOBOT, amb el qual té l'oportunitat de treballar amb producció d'entitats i ballarins mallorquins. Amb la cia segueix fent creacions i girant per Europa fins l'actualitat. Porta la direcció artística de **La Impossible**, associació cultural que gestiona projectes de creació, pedagogia i plataformes per una dramaturgia contemporània a Mallorca. Gestiona el Centre de creació Ca Ses Monges, Maria de la Salut, Mallorca.

És professora de dansa a E.S.A.D.I.B. (Escola Superior Art Dramàtic Illes Balears).

DuU a terme amb regularitat projectes de creació amb infants a les escoles.

Ha dirigit la part de teatre i dansa del Festival R'Rostoll durant 3 anys, festival al mig del camp a Maria de la Salut. També ha programat una nit de les Llunes d'Es Baluard durant 4 anys.

Presentacions de Malmenats (com a work in progress)

Agost 2013: Alart (Nit de l'Art a Alaró, Mallorca)

Setembre 2013: Festival Sea Arts (Maria de la Salut, Mallorca)

Novembre 2013: Cicle Circundances (Sala Inestable, València)

Desembre 2013: BAU (Centre Universitari de Disseny de Barcelona) i Nun Art (Barcelona).

VIDEO

<http://vimeo.com/78425341>

Actuació a la Plaça de l'Església de Maria de la Salut, Mallorca, el 13/9/2013- Festival Sea Arts

Agents de suport

Consell de Mallorca

La companyia compta amb ajudes a la producció del Consell de Mallorca.

Centre Cívic-Cultural Ca Ses Monges

Per als assajos a Mallorca, la companyia té un acord de residència des de fa 4 anys amb el Centre Cívic-Cultural de Ca Ses Monges, a Maria de la Salut.

Es Baluard (Museus d'Art Modern i Contemporani de Palma)

Mariantònia Oliver és artista resident a Es Baluard (2014-2015). Aquest acord inclou el compromís d'estrenar-hi Malmenats al Març de 2014.

Graner, Centre de creació del cos i el moviment

La Companyia ha estat seleccionada per a fer una residència durant 3 setmanes al febrer de 2014.

FIDAE Uruguay 2015

Després de la presentació del work in progress de Malmenats al Festival Sea Arts, tenim una invitació de Victoria Rodríguez, directora artística, per participar en l'edició 2015 del Festival Internacional de Artes Escénicas de Uruguay.

Informació/Contacte

Mariantònia Oliver laimpossible@gmail.com 659 952 033

20 gener 2014